

Punct de vedere al Ordinului Arhitecților din România privind inițiativa de demolare a blocului poziționat la sud-est de Catedrala Sf. Ioan Botezătorul din Ploiești

Ordinul Arhitecților din România, organizație profesională preocupată de calitatea locuirii care în mod frecvent ia poziție cu privire la inițiativele referitoare la spațiul construit, a luat la cunoștință cu interes de inițiativa Primăriei Ploiești privind consultarea publică în vederea demolarării unui bloc în Municipiul Ploiești în scopul punerii în valoare a celor trei monumente istorice — Palatul Culturii, Catedrala Sf. Ioan Botezătorul și Halele Centrale din Municipiul Ploiești, toate proiectate la diferite momente de timp de arhitectul Toma T. Socolescu.

Înțelegem că legătura vizuală dintre Catedrala Sf. Ioan Botezătorul și celelalte două monumente (Halele Centrale și Palatul Culturii) este întreruptă de prezența barei de patru tronsoane construite în urma concursului de urbanism din 1959, odată cu alte trei blocuri de locuit cu care formează un mic ansamblu, iar Primăria Municipiului Ploiești ridică problema demolării acestui bloc pentru a putea restabili o legătură între cele trei edificii care fac cinste orașului.

Salutăm dorința PMP de punere în valoare a patrimoniului arhitectural și de onorare a operei unui arhitect important; acest tip de preocupări ale autorităților locale și regionale sunt încă prea rare în România actuală.

În cadrul dezbaterilor contemporane privind bunele practici în arhitectură și urbanism se recomandă prioritizarea calității spațiului urban în defavoarea intervențiilor motivate strict pragmatic sau financiar, care se pot adesea dovedi contrare interesului orașului și locuitorilor.

De aceea, Ordinul Arhitecților din România consideră binevenită inițiativa Primăriei Ploiești de a aduce îmbunătățiri spațiului urban din proximitatea Palatului Culturii, Catedralei Sf. Ioan Botezătorul și Halelor Centrale. Este o abordare necesară pentru a stimula creșterea calității vieții urbane atât prin intensificarea coeziunii locuitorilor în jurul unui spațiu reprezentativ, cât și prin decongestionarea circulației de la momentul actual prin stimularea mobilității sustenabile.

Pe de altă parte, **orice operație radicală în care ridicarea calității spațiului urban se face prin demolarea unei structuri — cum este aceasta — trebuie să se sprijine, în primă instanță, pe o argumentare profesională foarte solidă, care să poată pune în balanță toate aspectele (unele foarte complexe) pe care le presupune o astfel de operație.**

În aceeași măsură este importantă și participarea locuitorilor în luarea acestui fel de decizie. Dar **pentru ca participarea locuitorilor să fie cu adevărat utilă**, dialogul dintre administrație/edili, profesioniști și public trebuie să se bazeze pe toate datele și argumentele pro și contra pe care abordarea profesională le-a studiat și le face cunoscute. Numai în cunoștință de cauză cetățenii pot să exprime un punct de vedere care să amelioreze calitatea spațiului public al orașului și a vieții locuitorilor.

De aceea, odată ce argumentația profesională solidă este elaborată și este făcută cunoscută și explicată, se poate cere susținerea locuitorilor, astfel încât părerea acestora să fie obținută în deplină cunoștință de cauză a celor care îl vor folosi.

De aceea, în ceea ce privește dialogul asupra demolării blocului poziționat la sud-est de Catedrala Sf. Ioan Botezătorul, Ordinul Arhitecților din România recomandă **o abordare rezervată până când vor exista toate datele necesare unei decizii fundamentate, care să ia în considerare toate posibilitățile de intervenție pentru îmbunătățirea spațiului public din zonă**. Susținem necesitatea realizării unei cercetări solide înainte de luarea oricărei decizii în această privință. A avea ca punct de plecare demolarea edificiului nu este justificabil doar prin argumentul reducerii ansamblului Socola în forma inițială.

De altfel, la o primă vedere, cele trei clădiri au fost proiectate și construite la o distanță temporală considerabilă, nu au fost gândite ca părți componente ale unui unic ansamblu urban, ceea ce cere o cercetare complexă a spațiului înainte de stabilirea oricărui verdict.

În plus, blocul în cauză nu numai că face parte dintr-un ansamblu de patru edificii destinate locuirii construite în urma unui concurs de urbanism din anul 1959, dar mai ales, el este folosit la ora actuală din plin, atât de locatarii lui (etajele), cât și de cetățeni ai orașului (parterul comercial).

Pentru a putea argumenta în favoarea sau defavoarea demolării blocului, **trebuie analizate și bine cumpănite în prealabil toate consecințele unei astfel de acțiuni**, precum și problemele pe care operația le-ar genera.

Amintim numai câteva astfel de probleme care trebuie luate în considerare și gestionate: relocarea locuitorilor actuali ai blocului, costul ridicat al unei operațiuni de asemenea anvergură, de la utilaje la exproprieri, și atragem atenția asupra problemei betonului rezidual care reprezintă un deșeu nereciclabil. Aceasta din urmă consecință merge împotriva recomandărilor Declarației de la Davos cu privire la calitatea sistemului Baukultur, care subliniază importanța reutilizării structurilor deja construite în reducerea emisiilor de CO2 generate de domeniul construcțiilor. Relocarea periclitează continuitatea vieții urbane a locuitorilor blocului în contextul importanței din ce în ce mai crescute a unor comunități coagulate și funcționale civic. Amintim și că demolarea poate reprezenta o risipă de resurse financiare în eventualitatea existenței unor alte soluții.

Toate acestea susțin necesitatea elaborării unei cercetări complexe care să includă studiul istoric, studiul de structură urbană, studiul de bune practici internaționale în situația unei morfologii urbane care cuprinde elemente din perioade diferite, împreună cu studiile geografice, topografice și de expertizare a structurii de rezistență, care ar putea argumenta corespunzător în favoarea demolării, remodelării sau păstrării blocului.

Toate aceste studii fac parte dintr-o cercetare necesară pe care primăria trebuie s-o demareze în vederea luării unei decizii informate cu privire la abordarea situației blocului. Odată decizia luată și asumată de primărie, se poate supune și opiniei publice, pentru ca, în final, să se poată elabora tema de proiectare.

Ordinul Arhitecților din România își exprimă disponibilitatea spre a organiza o întâlnire cu Primăria Municipiului Ploiești pentru consultări. De asemenea, în situația în care intențiile PMP pot să constituie o temă de concurs de soluții, ne exprimăm disponibilitatea de a colabora pentru organizarea unei astfel de proceduri, după standardele de calitate pe care le susținem.

În concluzie, **abordarea recomandată de OAR este ca punctul de plecare al inițiativei să nu fie demolarea blocului, ci îmbunătățirea spațiului urban din jurul celor trei clădiri proiectate de arhitectul Toma T. Socolescu.** Decizia cu privire la demolarea sau nu a blocului ce bordează latura estică a Catedralei Sf. Ioan Botezătorul trebuie să fie o rezultată a setului de recomandări elaborate ca răspuns la cercetarea efectuată și nu o premisă în sine. Pe lângă stabilirea celei mai potrivite abordări, cercetarea va evita transformarea situației într-un precedent și aplicarea strategiilor din această împrejurare în alte contexte, fără un studiu prealabil.

Arh. Alexandru Găvozdea,
Președinte OAR

Arh. Eugen Vaida,
Coordonator Grup de lucru Patrimoniu OAR

Arh. Alexandru Bondrea
Președinte Filiala OAR Prahova

